

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților apostoli

Cobor din cer pe pământ cuvânt, cobor plângând, și-Mi întăresc calea pentru coborârea Mea. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Dacă acest cuvânt ar fi de la duhul rău, s-ar fi strâns pe lângă el lume de pe lume și și-ar fi făcut voia așa cum este pe pământ, dar cuvântul Meu este foc mistuitor și nu se apropie de el omul de peste tot, căci omul ține la voia sa însăși și și-o face mai mare ca el și fuge omul de voia lui Dumnezeu pe pământ. Foc mistuitor este cuvântul Meu, și lângă el stă numai cel ce se aduce pe sine lui Dumnezeu jertfă de iubire fără de prihană, fără de meteahnă, iubire sfântă ca și a Mea, iubire din iubirea Mea în om, și fericit este omul hărăzit de Dumnezeu să fie purtat de voia Mea pe pământ așa cum au fost apostolii Mei, căroră Eu la vremea potrivită le-am făcut chemarea ca să fie ai Mei, și apoi să fie ei după chipul și asemănarea Mea înaintea Mea, prin iubire jertfitoare pentru mulți din cei ce, așteptându-Mă să vin, iubesc pe cele veșnice în ei și care nu trec, precum Eu, Domnul, nu trec, căci sunt Cel ce sunt. Amin.

Pace vouă și putere din Mine în voi ca să-Mi deschideți, copii care-Mi stați cărare a Mea ca să vin de la Tatăl la om! O, vă e zdrobită puterea, vă e clătinată nădejdea că vom putea peste greurile de multe feluri. O, nu așa, tată. Vin cu îngerii și vă întăresc puterea cea pentru coborârea cuvântului Meu, care poate, fiilor copii. De multă vreme îmi învăț poporul cuvântului Meu să nu poarte el o mai întâi grijă ca și de Mine, ca și de coborârea Mea cuvânt la el, și l-am învățat mereu, mereu să treacă din trup în duh, că nu-i trebuie timp aparte să lucreze la această minune, care este mai presus decât orice împlinire între oameni, și ca să pot Eu veni cuvânt pe pământ, tată, căci cuvântul Meu este foc mistuitor, în care orice neputință care stă împotriva Mea se nimicește și îi ia locul puterea lui Dumnezeu, fiilor copii. O, tare, tare mult i-am învățat și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. Le tâlcuiam lor lucrul împărăției cerurilor cu ei și îi împuterniceam în lucrul Meu cu ei și îi încredințam prin semne mari că Eu sunt Hristosul Cel venit de la Tatăl pe pământ ca să-l mântuiesc de el însuși pe om și să-l umplu de Mine și să-i dau viață fără de moarte în locul vieții lui cea plină de păcat și de dureri de la păcat, și Mă purtam cu ei din loc în loc sub privirea Tatălui Savaot și printre oameni ca să-i trag la Tatăl și la Mine și să-i dezbar de minciuna vieții cea plină de păcat și din care omul scapă greu de tot, fiilor copii. O, toată împărăția de pe pământ e gunoi și slavă deșartă. E plin omul de slavă deșartă și nu poate scăpa de acest păcat, nu poate nici mort, tată, căci omul își face rost cu multul de slava deșartă și o lasă după el urmașilor lui ca să i-o cânte, ca să i-o țină vie și ca să piară din Dumnezeu omul prin ea. Când văd această durere peste oameni, Mă pornesc din cer pe pământ, Mă pornesc plângând și vin și cuvintez peste om ca să-i arăt prăpastia în care stă și să-i dau cumva o portiță de scăpare și să-l scot din adâncul acestui păcat și să-l învăț să privească la Mine și să se lase biruit de iubirea Mea, cu care vin din cer pe pământ după om ca să-i dau lui viață vie, viață sfântă, care nu pierie niciodată dintre om și Mine când omul iubește viața cea fără de păcat în ea. Eu am venit din cer pe pământ în chipul Sfântului sfinților și așa am ieșit în calea celor ce i-am făcut dintre oameni ucenici ai Mei, și le-am dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu după ce Eu i-am născut pe ei din cuvântul Meu cel de sus, cuvânt ca focul care arde din om duhul și trupul cel vremelnic ca să se facă omul ființă vie, viață din viața Mea în el apoi.

O, fiilor copii, cuvântul care așează viață sfântă în om nu este de la duhul rău, ci este cuvântul Meu, și pe unde el încapă, se mișcă duhul vieții, se lucrează cerul pe pământ în om, iar

Eu, Domnul, îmi fac așternut în trupul și în duhul omului, și fericit este cel ce aude acest izvor de cuvânt și se face copil ascultător al Meu, căci viața unuia ca acela este în paza Mea, este în numele Meu lucrată și păzită pe pământ, supusă Mie și mântuitoare peste mulți, și veșnică este ea, căci toate cele veșnice, care lucrează în om de la Mine, sunt viață veșnică în om, dar omul care cunoaște de la Mine acest izvor de viață și se mai dă și duhului slavei trecătoare, pe acela îl plâng îngerii din cer și sfinții, și iată, tată, Eu îl plâng pe omul care nu mai are scăpare, îl plâng și iar îl plâng și nu știu cum să fac să-l trezesc pe el, căci am venit de la Tatăl pentru ca să-l deștept pe om și să-l lucrez pe el, dacă poate, dacă vine să se dea Mie să-l fac, și apoi să fie el. Amin.

O, ucenici ai Mei iubiți, v-am cules dintre oameni acum două mii de ani și v-am făcut vestitori ai împărăției cerurilor, și ce puțini între oameni pricepeau această viață împărătească pe pământ! Omul nu dă de la el viața lui în el, ci, din contra, se zbate pentru ea, dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «Cel ce-și câștigă viața, acela o va pierde». O, ucenici scumpi, v-am arătat vouă dumnezeirea Mea, cu care lucrăm putere și semne peste oameni, ca să vă pot culege pe voi fii ai credinței statornice, fii ai minunilor, tată. Ați luat apoi duh din Duhul Meu, căci am suflat peste voi cu gura Mea Duh Sfânt și v-am spus: «Luați Duh Sfânt și mergeți în toată lumea și arătați-vă împărăția cerurilor prin semnele și minunile credinței voastre și botezați neamurile în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și căroră veți ierta păcatele, iertate vor fi, iar căroră le veți ține, ținute vor fi». Iată, taină mare spun acum: Duhul Sfânt Se arată peste omul căruia i se iartă păcatele, și așa se cunoaște cel iertat, iar cel ce nu primește în el semnul Duhului Sfânt, acela rămâne în păcatele lui, în sângele lui, departe de viața împărăției cerurilor în om. Amin.

O, ucenici scumpi, deschideți gurițele slavei Mele din voi și dați glas de învățătură peste pământ, căci v-am ales și v-am făcut trimitere zicându-vă: «*Mergeți în toată lumea și botezați neamurile pământului în numele și în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vestind de la margini la margini împărăția cerurilor venită pe pământ cu Mine, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitor venit de la Tatăl atunci și acum pentru tot cel ce crede această minune: venirea Mea*». Amin, amin, amin.

– *Venirea Ta, Doamne Cuvinte, este sigură ca ivirea zorilor, precum este scris despre ea în prooroci, dar oamenii au făcut zid între Tine și ei duhul slavei deșarte, căci nici mort nu scapă omul de ea, o, Doamne plin de milă pentru omul pierdut. Strigăm cu Duhul Tău ca să se audă de la margini la margini și spunem că împărăția cerurilor vine cu putere peste oameni și îi zdruncină din temelii ca să cadă ele și să se așeze în om împărăția Ta, pentru unii cu slavă, iar pentru alții cu mânie, Doamne drepte. Ai făcut din noi cuvântul Tău pe pământ, și iată, și în cer, Doamne Cuvinte, și suntem pildă a împărăției cerurilor, pe care Tu ai pus-o în noi când ne-ai chemat spre ea cu puterea Ta. O, cu puterea Ta smulge-i și pe oameni din duhul lor și așează-i în Duhul Tău. Așează Duhul Tău în ei ca să vadă oamenii venirea Ta, că iată, ea face zgomot și glasul ei suflă ca să se audă, și glasul ei dă în oameni ca să-i deștepte pe ei și să vadă ei cât de trecătoare este truda lor și cât de adevărată este Evanghelia ta care spune oamenilor așa: «Cel ce-și câștigă viața, acela o va pierde».*

Ne așezăm cu Tine cuvânt peste pământ și peste neamul român și peste poporul Tău cel micuț de azi, căci suntem trimișii Tăi, Doamne, și numai cel ce este trimis are rod însutit, rod bun de pus în hambar. Acum sărbătorim ca și în cer ziua noastră de sobor între cei mici ai Tăi și ne așezăm apoi să lucrăm, Doamne. Pacea Ta să ne fie azi temelie pentru lucru, și să se zidească apoi pe ea, Doamne, împărăția cerurilor în oameni, ca să Te odihnești și în cei ce nu cunosc această vreme: venirea Ta, că iată, plângând cobori din cer pe pământ cuvânt, plângând Te porți de la Tatăl la om, plângând Te întărești ca să poți, o, Doamne al puterilor. Amin, amin, amin.

– Pace vouă, ucenici trimiși! Avem sărbătoare pentru voi în cer și pe pământ, fiilor veniți cu Mine din cer pe pământ. Bindecuvântat să vă fie lucrul și cuvântul sărbătorii voastre, dar să

întărim puterea în porți și apoi să ne dăm oamenilor, iar cei ce vor crede vor primi în ei semnul Duhului Sfânt și iertate vor fi păcatele lor, căci cei iertați sunt cei ce au în ei semnul și lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, împărțitor al împărăției cerurilor peste cei ce, trudind spre ea și prin ea, și-o dobândesc lor. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul, mai înainte de facerea cerului și a pământului am așezat puterile cerești și îngerești, și tot prin cuvânt le-am așezat, prin înțelepciune și prin cuvânt, și apoi le-am făcut pe cele ce se văd. Amin.

Eu, Domnul, îmi desfășor acum tot cuvântul și lucrul sărbătorii ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani și pun puterile cerești să întărească porțile ca să intru pe ele cu tot cuvântul care este de așezat în cartea Mea, cartea Mielului. Lucrez cu ucenici, căci așa este lucrul Meu peste om. La facerea cerului și a pământului am avut ca ucenici ascultători cuvântului Meu puterile cerești și îngerești, iar apoi, la facerea omului nou, Mi-am făcut dintre oameni ucenici, și i-am înfășurat pe ei în taina puterilor cerești, ca și pe Mine, și așa am lucrat pe pământ, și așa lucrez și azi, și plâng de durerea că omul nu are tragere de inimă pentru Dumnezeu, pentru zbaterea Mea după om ca să-l fac pe el al Meu, și apoi să-l fac după chipul și asemănarea Mea prin lucrarea Mea cea cu ucenici. Amin.

După ce M-am lăsat acum două mii de ani pus pe cruce de către om și după ce am înviat și Mi-am arătat deplin adevărul dumnezeirii Mele, ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot, născut din El mai înainte de toți vecii, și apoi pe pământ născut din om Fiu al Omului, Eu am spus ucenicilor Mei așa: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Luați Duh Sfânt și, mergând, vestiți peste neamuri împărăția cerurilor venită la ei pentru toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh*». O, dar acum cum să le spun ucenicilor Mei să lucreze peste oameni? Oamenii își zic că sunt botezați, că sunt credincioși, că-L au pe Dumnezeu de Tată și pe Fiul lui Dumnezeu de Mântuitor al lor și că le ajunge așa cum sunt ei.

O, cum să vă spun în vremea aceasta să lucrați peste oameni, ucenici iubiți? Vin cu voi din cele cerești pe pământ și suntem între cei din cer masă de ucenici cu învățător, așa cum am fost și pe pământ cu voi. Cum să lucrăm peste oameni pe pământ? Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, acest cuvânt care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, după cum i-am arătat Eu, Domnul, ucenicului Meu Ioan ca să vadă el vremea aceasta de acum și s-o vestească să fie, în acest râu de cuvânt nu se spală omul, nu se uită omul ca să-și vadă fața și să înseteze și să caute apoi după izvorul Meu. Eu am spus prin Scripturi: «*Cel ce însetează, îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, și apoi cel ce va birui va fi moștenitor*».

O, ucenici iubiți, vin cu voi din sânurile cerului ca să lucrăm pe pământ și să audă omul acum cursul izvorului apei vieții și să înseteze după el. Eu în voi, și voi în Mine, așa lucrăm. Binecuvântat să vă fie lucrul și cuvântul vostru cel din cer peste pământ, căci pământul Ne este așternut de lucru, precum cerul Ne este scaun de sfat. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, în acest nume lucrați și cuvântați de la masa sfatului ceresc cuvânt de înnoire a lumii, căci scris este despre voi cuvântul Meu care s-a scris atunci, că «*la nașterea din nou a lumii voi veți sta pe douăsprezece scaune și veți judeca peste pământ*». Amin, amin, amin.

– O, dulce și slăvit învățător! Noi Te-am cunoscut în toată slava Ta cea de după învierea Ta dintre cei morți, când Tu ai rostit peste noi cu multă mărime cerească trimiterea peste neamuri cu vestea împărăției Tale, zicându-ne: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă să păziți, iar Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului*». Amin. Ne-a durut adânc în ziua când Tu ne-ai îmbrăcat cu Duhul Sfânt, la zece zile după slava înălțării Tale, și am suspinat cu durere pentru toate clipele de îndoială pe

care le-am avut, ca niște oameni, pentru dumnezeirea Ta, înainte și după slăvită învierea Ta. Greu Ți-a mai fost și cu noi, îndoielnici cum eram, greu, Doamne, Ți-a mai fost. Ne-am îndoit la vestea martorilor învierii Tale, ne-am îndoit chiar și înaintea Ta în Galileea, pe muntele unde Tu rânduisei să Te arăți nouă înviat, și ne-am închinat Ție atunci, dar ne-am și îndoit, Doamne, iar Tu Te-ai îndurerat. Când ne-ai îmbrăcat în veșmântul Duhului Sfânt în ziua cincizecimii, atunci duhul nostru, îmbrăcat în nașterea de sus, a fost în Duhul Sfânt, și am văzut desăvârșit, și tot așa am și știut, și ne-am căit atunci pentru toată durerea Ta cea de la noi. O, nu cel ce îl cunoaște pe Dumnezeu, nu acela este cel ce îl iubește pe Dumnezeu. Cel ce îl iubește pe Dumnezeu, este cel ce este cunoscut de Dumnezeu, și altfel nu este iubirea de Dumnezeu în om, Doamne. Tu ne-ai cunoscut îndoiala și ne-ai muștră pentru necredința noastră, și așa Te-ai dovedit că ești Cel ce știe toate, și apoi noi Te-am iubit, și prin Duhul Sfânt Cunoscătorul în noi, Te-am cunoscut și Te-am iubit, după ce Tu ne-ai arătat că ne cunoști. O, ce frumos i-ar sta omului să Te iubească după ce Tu îi arăți că îl cunoști! Omul însă se supără când Tu îi spui pe pământ păcatul. «Cel ce iubește pe Dumnezeu, este cel cunoscut de Dumnezeu», precum este scris în Scripturile ucenicilor Tăi, dar taina aceasta este prea străină de inima și de simțirea omului, Doamne, și omul ar trebui să nu mai greșească dacă nu poate să se căiască, dacă nu poate să-și omoare păcatul, căci păcatul neomorât face pui, Doamne. O, păcatul nemărturisit este cel ce face pui, și vai celui ce nu-și mărturisește cu căință statura sa cea nevăzută pe deasupra, și acela i se scrie că are alt dumnezeu, și nu pe Tine, Doamne. O, Ți-a acoperit diavolul fața cu pomelnicile păcatelor oamenilor, și nu știe omul să și le șteargă de la fața Ta, Doamne. îi plângem pe cei ce stau sub numele de creștin și nu au peste ei semnul iertării păcatelor lor, și dăm să-l învățăm pe tot omul cum să meargă pe calea care se numește calea Domnului pe pământ. Ne așezăm cu Tine cuvânt peste pământ și peste neamul român și peste poporul Tău cel mic de azi, căci suntem trimișii Tăi, și numai cel ce este trimis de Tine are rod înaintea Ta, o, Dumnezeule adevărat.

Pace Ție! Șterge-Ți lacrima! Plângând cobori din cer pe pământ, plângând Te porți de la Tatăl la om, plângând Te întărești în porți ca să poți pentru venirea Ta, o, Doamne. Amin.

– Eu, Domnul, cobor plângând pe pământ și așa îmi întăresc porțile ca să vin. îmi este zdrobită puterea în porți. Le este clătinată nădejdea celor din porți că vor mai putea prin greu. Precum lipsa ploii usucă pământul, așa lipsa credinței lucrătoare din creștin usucă puterea nădejzii în cei ce poartă pe umerii lor lucrarea Mea cea pentru om, venirea Mea cea după om.

O, vă dau Eu putere, copii care-Mi stați de veghe pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și peste neamul român, la care vin, și peste fiii cei hrăniți cu bogăția cea de har a cuvântului Meu cel făcător de om și de lucrare a credinței în om. Pun puterile cerești să vă învieze și să împlinească aceasta, o, copii zdrobiți în porți. De pe pământ numai zdrobită vă este puterea cea pentru venirea Mea, iar vremea de acum aceasta este: venirea Mea. Amin. O, tată, stați deschiși pentru venirea Mea. Cuvântul venirii Mele este cel ce poate, și pot puterile cerești pentru el, și pot acestea și pentru voi. Fiți-Mi ucenici mângâiere, așa cum v-am tocmit să-Mi fiți, căci plămada voastră este bună, iar cel ce este cunoscut de Dumnezeu, acela este cel ce îl iubește pe El. Amin.

Acum lucrează prin porți ucenicii Mei cei din cer. Eu în ei, și ei în Mine, ca să creadă lumea că Eu i-am trimis. Amin, amin, amin.

– Suntem așezați la vestirea împărăției cerurilor pe pământ, ucenici din cer, veniți pe pământ cu învățătorul lor, Hristos. Amin.

O, oameni de pe pământ, Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat pentru mântuirea neamurilor pământului. Peste toată făptura cuvântăm prin trimitere. Cel ce va crede și se va boteza în acest cuvânt, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi, precum Domnul a spus prin Scripturi. îngerul sfatului cel mare este cu noi, iar noi îi suntem ucenici. Precum L-a trimis pe El Tatăl, și El ne trimite pe noi. Amin.

O, oameni de pe pământ, nu umblați după daruri! Nu iubiți slava, ci iubiți umilința, căci omul este păcătos, și îi trebuie iertare și înviere, nu daruri care să-l slăvească pe el pe pământ. Slava deșartă l-a luat mereu pe om dinaintea Domnului. Slava deșartă este boală grea și miroase urât din om, și fug îngerii lui Dumnezeu de ea și de omul în care se încuibează ea. Nu mai este pe pământ om nedoritor de slavă. Dacă s-ar uita și spre el omul, și-ar vedea păcătoșenia și s-ar căi de ea și ar sta în umilință prin darul căinței, care i-ar aduce lui iertarea păcatelor.

O, omule lipsit de harul cel de sus! Tu n-ai citit, oare, în Scripturi lucrarea celor credincioși și iertați prin credința cea cu folos pentru om? Pe noi Domnul ne-a trimis, și dacă ne-a trimis, ne-a învățat să-i cunoaștem pe cei ce cred așa cum se crede în El, și ne-a spus: «Celor ce cred, le vor urma aceste semne: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, vor lua în mână șerpi și nu-i va vătăma, își vor pune mâinile pe cei bolnavi și îi vor face sănătoși». O, oameni de pe pământ, nu pot lucra puterile cerești prin cei ce iubesc pentru ei slava acestor puteri!

O, omule lipsit de umilință, îți lipsește căința. Nu mai greși, că iată, nu poți să te umilești nici pentru iertarea ta cea de la Dumnezeu, darămite să mai lucreze prin tine puterile cerești pentru oamenii cei pierduți din Dumnezeu. Apleacă-te, dar, și caută să însetezi după Dumnezeu, căci ești păcătos și ai nevoie de iertare și de înviere. Celui ce însetează, Domnul îi dă să bea în dar din izvorul apei vieții, și dacă va bea și se va birui pe sine, va fi moștenitor al împărăției cea vestită de noi pe pământ, căci Domnul ne-a trimis pe noi, și dacă ne-a trimis, ne-a spus așa: «Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia Mea la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi». Amin.

Te osândești, omule, la slava cea trecătoare dacă nu vrei să crezi și să îmbrățișezi lucrarea umilinței, care să te ajute să înțelegi împărăția cerurilor, Evanghelia venirii Domnului cu plata pentru orice faptă. Cei ce nu-L așteaptă pe Domnul sunt osândiți să guste pe pământ din slava cea trecătoare, din toate câte se veștejesc sub ochii omului care trece odată cu ele. Iată, aceasta este osânda celor ce nu cred. Dar noi, trimișii Domnului, aducem pe pământ duhul umilinței cea de sus, duh care îi dă omului putere să creadă și să-L cunoască pe Dumnezeu pe pământ și apoi să ia el moștenire cerul, precum noi l-am luat dacă L-am urmat pe Domnul cu viața din noi, cu iubirea din noi. O, apleacă-te, omule, și Domnul te va înălța aplecându-Se spre tine ca să-ți dea și să poți pentru mântuirea ta. Amin.

Dar tu, o, țară a Domnului, țară a venirii Lui iarăși la om, ascultă și mai cu dor glasul Lui, care se face izvorul apei vieții și care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, precum este scris despre cuvântul Lui cel de azi și proorocit ca să fie, și dacă te scoli, stai trează la glasul Lui. O, nu te supune mâniei Lui cea plină de durere pentru necredința omului, ci supune-te slavei Lui cea plină de ocrotire pentru cei ce se apleacă spre El. Iată, tot stă peste tine jalea, și fiii tăi se înfricoșează de glasul mâniei Lui. Ai în mijlocul tău comoară din cer, izvor de mântuire pentru tine. Apleacă-te ca să înveți din gura Domnului. învață din cer, că tu ești sub cruce și nu poți pentru dezrobirea ta dacă nu înveți ca să poți.

O, țară a venirii Domnului, e Domnul cu ucenicii Lui cei din cer în mijlocul tău cu sărbătoare. Tu trebuiești curățată și udată și plivită și îngrijită, dar trebuiești desțelenită, o, țară de nuntă. E Domnul Mire în tine, cu mireasă din mijlocul tău pețită. Deschide ușa și te uită! Deschide-I Lui! Deschide-I! învață de la El și fă-te tu faptă a Lui, împărăție a Lui. El are lopata în mână și își curăță aria. Privește și deschide-I ca să înțelegi venirea Lui la tine, venirea Lui de la Tatăl, și vei înțelege, căci puterile cerești vor împlini aceasta. Amin.

O, fii români care stați să conduceți de sus acest neam! Fiți credincioși, nu fiți necredincioși, fii români! Luați aminte la cele scrise în Scripturi și care spun că cetatea cu tot felul de conducători peste ea se surpă și este ca o cetate fără de conducător. O, așa arată fața ta cea de sus, cea de la cârma ta, țară română, dar noi, ucenicii Domnului, trimișii Lui pe pământ

atunci și acum, îți spunem ție pentru cei ce în tine nu iubesc dreptatea și pacea, și îți spunem așa: «Pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei fără de lege», precum este scris. Amin.

O, nedreptatea care se vrea stăpână peste creștetul tău, țară a venirii Domnului, va fi să cadă de pe fruntea ta, și Domnul te va face să înțelegi ce este dreptatea și ce face ea când este, și-ți va limpezi fața ta, și va învăța Domnul pe cei drepecți din tine lucrarea dreptății, dreptatea și slava sa. Amin.

O, coboară, Doamne, pe scara puterilor cerești dreptatea în mijlocul neamului român și biruința ei, și apoi fă-Te slavă, și Tabor de slavă Te fă în țara Ta de venire, căci pământul român așteaptă pe el biruința Ta cea de la sfârșit de timp și poartă pe el calea venirii Tale de la Tatăl la om. întărește, Doamne, cârmuire cu dreptate în fruntea acestui neam, căci pe pământul alegerii Tale va locui dreptatea, precum este scris, iar făgăduințele Tale sunt drepte și vin pe pământ. Amin.

Vino și tu spre dreptate, țară a venirii Fiului lui Dumnezeu la tine, vino să crezi, și prin credința ta toate se vor face noi. Cer nou și pământ nou să fii tu, precum Domnul ți-a hărăzit ție, o, țară scumpă a venirii Lui. Amin.

Tu, popor micuț din mijlocul neamului român, adăpostit de Domnul pe colină de nou Sion, strânge-te la pieptul Domnului și stai alipit cu El, căci vremea venirii Domnului e cu mânie peste cei ce nu cred venirii Lui. O, nu te teme, dar întărește-ți iubirea și glasul către Dumnezeu și cere-I Lui toată slava venirii Lui peste pământul român. învață lucrarea cea pentru ucenici și lucrează după cum Domnul te-a învățat. Umpleți-vă gurițele de lucrarea Duhului Sfânt peste voi, ca să fiți udați și să purtați rod, și învățați ce înseamnă să stați sub călăuză, fiilor. Nu cumva să dați să înțelegeți oricum aceasta. Cât timp stați sub călăuză îi este bine Domnului și vouă și lucrează Domnul minuni cu voi peste pământ și peste om. Fiți înțelepți, căci Domnul are peste voi fii plini de har, plini de milă pentru voi, plini de înțelepciunea cea care va aduce vouă izbânda Lui și pacea. Din tot poporul care a fost și care este răsărit din cuvântul Domnului, Domnul i-a făcut pe ei mari, căci ei au stat mici ca David cel mic între frații lui și tânăr în casa tatălui lui. Frații lui erau buni și mari, dar Domnul a binevoit în cel mic între ei și l-a uns cu untdelemnul ungerii Lui și el a cârmuit poporul.

O, stai sub călăuză, popor al lui Dumnezeu Cuvântul, și învață ce înseamnă să stai așa, și fă-te rod în viață, căci nerodirea va fi îndepărtată, precum este scris. Amin.

O, Doamne, învață-i să fie, căci Tu ești Domnul învățătorul celor ce sunt ucenici ai venirii Tale. Pace Ție! Șterge-Ți lacrima, căci Tu plângând cobori din cer pe pământ, plângând Te întărești în porți ca să poți pentru venirea Ta, plângând, Doamne, plângând. Amin.

– O, scumpi ucenici veniți cu Mine cuvânt pe pământ! îi las o clipă de sub puterea venirii Mele pe cei ce Ne poartă, căci venirea Mea e grea și pentru Mine, dară pentru ei. Plângând îmi întăresc cărarea pe care vin, plângând Mă port după om ca să-Mi mângâi durerea, căci sunt îndurerat și prea îndurerat de la om. Amin, amin, amin.

Încă un picuț de cuvânt al Meu, căci dorul Meu e prea mare ca să-l pot ostoi, dar torn cu picul din el, ca să-l fac știut de om și să găsesc cumva alinare de la om, căci numai omul îmi poate stinge văpaia Mea cea de șapte mii de ani, de când, plângând, ca un Dumnezeu adevărat, am rămas fără casă, fără odihnă, fără așternut al durerii Mele, după ce Mi-am pierdut bucuria. Omul îmi era bucuria, dar ea M-a părăsit. Și dacă Eu am pierdut bucuria, a pierdut-o și Tatăl, chiar dacă Eu, Fiul Lui, îi eram Lui casă și bucurie și ascultare și odihnă, dar Eu am rămas zdruncinat de durere după ce l-am pierdut pe om, și așa am stat și așa stau în Tatăl, plângând stau și plin de dor stau, iar Tatăl este în Mine.

O, oameni de pe pământ, dau să vă plămădesc din nou credința și simțirea. Vin cuvânt de dor pe pământ. Când M-am înălțat la Tatăl, după învierea Mea dintre cei morți, le-am spus la ucenici că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, dar un nor M-a acoperit de la fața lor, ca să rămân tainic cu ei, și norul s-a ridicat în văzduh, iar Eu stau acoperit de fața omului, dar stau până la sfârșit cu cei ce cred iubindu-Mă și primindu-Mă să fiu cu ei. Sunt și cu Tatăl, sunt și cu omul, și sunt fără de sfârșit peste tot, căci așa este Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. Amin.

O, oameni de pe pământ, nu stați fără Dumnezeu pe pământ, o, nu stați, că e greu pe pământ, și omul nu știe, săracul, că e greu fără Dumnezeu pe pământ. Cât am stat pe pământ cu ucenicii Mei Eu i-am păzit pe ei de tot răul, de tot greul, și apoi i-am lăsat și M-am așezat în taină, M-am așezat în Tatăl, și sunt tainic cu omul, și apoi ucenicii Mei au semănat cu Mine pe pământ, au suferit ca Mine și au fost după chipul și asemănarea Mea, căci când Ne-am sfătuit, Eu și cu Tatăl, să-l facem pe om, am spus să-l facem după chipul și asemănarea Noastră pe om. Cel ce vine să fie al Meu și nu vrea să fie apoi după chipul și asemănarea Noastră, a Mea și a Tatălui, acela este cel ce nu Mă vede, căci despre cei ce Mă văd este scris: *«Vor fi asemenea Lui, căci îl vor vedea cum este»*.

O, iată, omule, cât sunt Eu de îndurerat de la depărtarea ta de Dumnezeu. Vreau să-ți plămădesc din nou credința și simțirea după Dumnezeu, vreau să trăiesc în tine după chipul și asemănarea Mea, plin de durerea de la om și de dor după om. Vreau să te doară și pe tine durerea Mea de la tine, vreau să Mă porți, omule. Sunt plin de milă după tine. Vreau și tu să fii așa după Mine, ca să ne asemănăm, omule. Omul cel zidit de mâna Mea n-a vrut să fie asemenea Mie, și Mi-a dat Mie durerea, iar el și-a ales bucuria vieții lui și și-a luat din Mine locul. De atunci Mă port pribeag după om, și plângând Mă port. Am plâns prin prooroci și M-am purtat după om cu glasul cuvântului Meu cel prin prooroci, dar omul este împietrit. Acum Mă fac râu de cuvânt duios, cuvânt dulce spre om, și n-aș fi lucrat așa dacă n-ar fi fost scris în Scripturi să Mă fac peste pământ râul și apa vieții, limpede cum e cristalul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, căci am spus acum două mii de ani: *«Cerul și pământul vor trece, dar nici o iotă a cuvântului Meu nu va trece ca să nu se împlinescă, așa cum a fost el rostit»*. Iată, s-a făcut râu peste pământ cuvântul Meu, și l-am dat oamenilor și îl dau mereu. Ia și bea din el, omule, și caută-l cu sete, că el te caută umblând de la margini la margini și te strigă să însetezi după el. El este Dumnezeu Cuvântul, și din gura Mea izvorăște el, iar Eu sunt locașul Tatălui, tronul lui Dumnezeu sunt, Mielul lui Dumnezeu sunt. Amin.

Și acum, o, țara Mea de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, dacă Eu, Dumnezeu Cuvântul, Mă revărs pe vatra ta cu râul și apa vieții, precum stă scris în Scripturi, tu ești cea vestită peste popoare că ești țara Mea de nuntă, că ești vatra în care Eu, Domnul, Mielul Tatălui, M-am așezat cu masă de cină a cuvântului Meu, și în acest cuvânt voiesc să botez toate neamurile pământului, și iată, aceasta fac, și aidoma ca în vremea lui Noe lucrez, aducând pe pământ râul și apa vieții și prinzând sub el popoarele, ca să vină să bea și să înseteze apoi după viața cuvântului Meu de peste el, dar iată, găsesc peste tot petrecere, mâncare și băutură găsesc pe pământ, însurat și măritat găsesc pe pământ, și omul nu aude vuietul venirii Mele, căci Eu vin lin, și lin grăiesc în cuvânt.

O, țară aleasă între popoare, dacă tu nu poți să te trezești la glasul Meu cel lin, cel duios, cel blând, așa cum vin Eu spre tine, iată, tată, te trezește viscolul cel iute, care fără milă te bate și-ți strică agoniseala, căci puterile cerești s-au sculat să împlinescă ele cuvântul Meu și să te măie spre el, spre strigarea Mea la tine, că te strig cu glasul durut, prin vuiet de vânt iute te strig, dacă nu vrei cu glasul Meu cel lin, care te învață să fii cea sfințită de cuvântul Meu, și cu fapte sfinte să fii, și cu credință sfântă înaintea Mea să fii.

O, țară a venirii Mele acum, la sfârșit de timp! Puterile cerești nu te vor lăsa să te odihnești, și te vor zdruncina încă dacă tu nu te vei împăca cu Domnul Dumnezeuul tău, că iată, stau cuvânt

de Duh Sfânt pe vatra ta și te vestesc a Mea între popoare, și tu trebuie să ascuți de Dumnezeu și să faci voia Lui dacă ești a Lui. O, te chem sub slava cuvântului Meu, te chem la masă cu Mine, îți pun masă din cer, căci hrana Mea este din cer, și este pentru învierea ta. Te chem cu glasul lin, iar dacă nu auzi, strigă la tine puterile cerești, stihiiile cerești strigă la tine cu tărie, și te umple de spaimă strigătul lor. Strigă la tine puterile cerești ca să te trezească și să auzi glasul Meu, care te cheamă să te întorci în duhul credinței sfinte și să te împaci cu Dumnezeu, că a venit la tine vremea împăcării tale cu Mine, o, țara Mea de azi. Vrei nu vrei, crezi nu crezi, știi nu știi, tu ești țara cea de la sfârșit de timp a lui Iisus Hristos, și vine Domnul la tine cuvânt pentru toate neamurile pământului, și ele iau din râul Meu de cuvânt, care curge în tine de la Dumnezeu. O, nu sta străină de taina Mea din tine, că am făcut din tine munte al fericiților rostite de Mine peste pământ, ca să fie ele peste cei ce intră sub slava lor.

O, scoală-te, țara Mea de azi! De multă vreme te strig ca să Mă auzi. Scoală-te! E Domnul. Scoală-te la strigarea Lui! Iată Mirele! Fii fecioară înțeleaptă, țara Mea! Am în tine gura izvorului Meu și nu-ți cer altceva decât să bei și să înviezi și să fii a Mea, căci Eu sunt Dumnezeu. O, ieși de sub vuietul puterilor cerești, care bat cu vuiet peste tine ca să te zdruncine și ca să te trezești, sau care iau din tine binecuvântarea dacă tu nu o prețuiești, mulțumind pentru ea lui Dumnezeu. O, Eu nu vreau ca tu să plângi sub durere și sub varga mâniei Mele pentru neascultarea ta, ci vreau să-ți cânti cântarea răscumpărării, țara Mea, și vreau să-i învăț pe cei ce s-au așezat păstori peste tine dar nu te păstoresc, și vreau să-i învăț Eu să ia de la Mine darul credinței sfinte și să te învețe ei apoi să crezi în venirea Mea la ei și la tine, căci n-am venit să-ți fac rău, ci fericirea cu Mine am venit să-ți dau. Vreau apoi să strig la cei ce s-au așezat să te cârmuiască, vreau să-i învăț, căci sunt îndărătnici și sunt fățarnici și vor numai slava lor, iar cei ce iubesc slava oamenilor nu pot iubi dreptatea, o, țara Mea. Vreau să strig la ei și să-i povățuiesc încă, și îi voi povățui până ce vor asculta vrând nevrând, căci puterile cerești îmi sunt ucenici pentru împlinirea a tot cuvântul care iese din gura Mea ca să se facă, și apoi Eu să spun: «*Făcutu-s-a!*». Amin.

Și acum grăiesc cu tine, popor hrănit de Mine pe vatra neamului român. O, greu Mi s-a făcut lucrul Meu peste om, greu, tată, greu. Dacă îi spun omului păcatul, el se încruntă și păcătuiește și mai rău, fiindcă omul este neprimitor și neumilit. Așa am pățit Eu încă de la început cu omul; el n-a ascultat de Mine, Făcătorul lui, și s-a supărat când i-am arătat că știu păcatul lui cel ascuns în el, și s-a supărat pe Mine omul cel zidit de mâna Mea din pământ, și dacă s-a supărat, s-a smuls din Mine și nu M-a mai primit să-i spun păcatul și să-l îndrept pe el; și dacă a făcut așa, a căzut păcatul lui pe toți urmașii lui până azi și până mâine, tată.

O, copii învățători de la Mine pentru poporul cel care stă sub venirea Mea cuvânt pe pământ! Să nu se supere ei pe voi dacă le spuneți lor greșalele. O, să nu vă doboare, ci să vă primească, tată, ca să le faceți bine și pază de tot răul. O, s-a făcut grea coborârea Mea și pentru Mine, dară pentru voi! dar durerea după om ne dă putere, tată. Omul, săracul, vrea laudat, vrea mângâiat, vrea înțeles, dar el nu le lucrează pe cele vrednice de laudă, căci omul e nedrept cu dreptatea a toate câte sunt. Numai după ce trece cu trupul omul, numai atunci stă el umilit și față în față cu toate păcatele lui dacă el nu se umilește înaintea tuturor oamenilor în vremea lui de pe pământ. Ba, din contra, omul cel cu slăbiciuni ale firii lui nemulțumite, din pricina mândriei din el, își face fără să caute prea mult, își face ucenici ai slăbiciunilor lui, și cei slabi se iau după cei slabi, căci omul este slab, e slab ca și cel după care se ia el ca să cadă în slăbiciuni, și omul își întărește slăbiciunile, și Eu îndur multa Mea durere de la om, tată. Eu trebuie să Mă las biruit de om ca să Mă primească omul cumva. Nu pot fi mai drept ca omul, că nu vrea, tată, omul să nu aibă el dreptate. Mă uit la omul care nu Mă primește cu voi, iar cine nu vă primește pe voi, pe Mine Mă alungă, pe Mine Mă depărtează, și nu pe voi. Omul se ia după omul care seamănă cu el, care vrea ca el, care zice ca el, și nu primește omul muștrare peste el de la alt om pentru îndreptarea vieții lui. Se ține tare omul, bietul de el, dar el rămâne tot neputincios, și numai cel

neputincios se luptă să poată. Nu Mă primește omul, decât cu mângâiere peste el și cu ajutor pentru el, fiilor, iar altfel nu Mă primește, și dacă vin cu îndreptare spre el, el Mă gonește, măcar cu supărarea pe el însuși Mă gonește, dacă nu chiar cu supărarea pe Mine cum că nu sunt bun cu el așa cum poate el să Mă primească și nu altfel. O, numai în fața mâniei Mele nu poate omul să se așeze mai mare ca Dumnezeu.

O, câtă durere pe Mine! Omul nu îndură să fie de nimeni supărat sau umilit, dar nu tot așa Mă iubește el și pe Mine, nu tot ca pe el, tată, căci pe Mine el Mă supără mereu, Mă uită mereu, Mă părăsește mereu, Mă îngenunchează mereu, Mă pune mereu înaintea diavolului față în față cu depărtarea lui de Mine, și Eu îndur și iar îndur neprețuire de la om și lacrimi pentru părăsirea Mea de către el, și iată, omul are mai multe drepturi ca Mine și stă nepăsător pentru acest păcat din el, iar cel ce face așa cu Dumnezeu, tot așa suflet are și pentru omul care i-ar arăta lui păcatul și despărțirea lui de Dumnezeu. Nu zadarnic am spus Eu că nici dacă ar veni la om cineva dintre morți, nu poate omul mai mult, și iată, cel ce nu poate este necredincios.

O, fii ai cuvântului Meu, care vă hrănește pe voi! Căutați să trăiți taina cuvântului Meu de peste voi, căci plâng prin cuvânt. Fiți îndurători cu Mine! Faceți milă cu Mine, fiilor, ca să-Mi alinați durerea Mea cea de la om. învățați din învățătura Mea și împliniți, spre bucuria Mea și a voastră, tot cuvântul Meu, căci împlinirea lui vă păzește pe voi de tot răul care vine peste pământ pentru curățirea a toată fărădelegea de pe el, ca să am Eu apoi pământ curat și să calc pe el cu pas ceresc și să Mă odihnesc de dureri, fiilor. A intrat sub biciul puterilor cerești țarina neamului român, căci puterile cerești sunt ucenicii Mei cei ascultători, dar voi fiți muntele odihnei Mele, fiilor, ca să vă ocrotesc și să-i strig de pe el pe oameni la Mine, la stânca lor de scăpare, tată, dacă vor fi credincioși așa cum cer azi Scripturile venirii Mele cu cerul cel nou și cu pământul cel nou pe pământ. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu! Pe cei ce vă povățuiesc spre Mine pe voi, pe cei ce Mă poartă pe Mine spre voi, iubiți-i cu sfială, ca să vă fie tare iubirea, și iubiți-i cu dor, și dor să vă fie de ei ca și de Mine, căci Eu prin ei sunt cu voi și pentru voi. Amin. Iubirea este cea care are sfială, iar sfiala are iubire, fiilor, și acestea două să vă fie curate, căci altfel nu sunt sfinte în voi acestea două. Fiți după chipul și asemănarea Mea, purtând în voi durerea și iubirea Mea cea pentru voi și pentru om, fiilor.

Și iată, tată, ucenicii Mei, de lângă Mine vă vestesc vouă că veți lucra în grădinile Mele cu voi fântâna apostolilor. De lângă Mine vă vestesc ei vouă vestea că vor sta străjeri și îngeri vor sta pentru lucrul fântâniei celei noi, care va lua ființă acum în grădinile Mele cu voi.

Fântâna sfinților apostoli, fântâna ucenicilor Mei. Eu și cu ei vă dăm binecuvântare prin cuvânt pentru începutul și sfârșitul acestei lucrături, din cer rostită ca să se îplinească. Lucrați cu pace, lucrați cu puterile cerești, tată. Cu blânde puteri cerești vă înzestrez Eu acum pentru această lucrătură sfântă. Lucrați-o sfânt, așa cum v-am învățat când v-am dat vouă să înfăptuiți pe pământul Meu cu voi fântâna îngerilor. Lucrați-o și pe aceasta, lucrați-o cu sfială sfântă, cu iubire sfântă, căci iubirea sfântă are sfială sfântă, iar sfiala sfântă are iubire.

Lucrați fântâna apostolilor Mei. Nu stricați vremea rugăciunii și a veghii sfinte, căci sporul și izvorul a toate așa vine, fiilor. Fiți ca îngerii din cer pe pământ, căci am nevoie de viață îngerească în om, ca să pot să lucrez cu voi lucrările Mele pe pământ. Fiți curați în cuvânt și în lucrarea păcii și a frăției sfinte, fiilor. Fiți curați înăuntrul și în afara voastră, fiți curați, ca să vă mângâie îngerii Mei și cu bucurie să vă mângâie, dar fiți-le pe plac, fiți curați ca îngerii. Amin. Unii altora dați-vă de la Mine, unii de la alții luați de la Mine. Amin.

Acum îmbrăcați-vă cu puterile cerești, fiilor, și lucrați plini de duhul păcii sfinte fântâna apostolilor Mei. Pace și binecuvântare pun peste voi și peste lucrul fântâniei celei noi. Amin.

Mergem să însemnăm locul fântâniei. Ucenicii Mei stau nedespărțiți de voi, ca și Mine, fiilor. Fiți fiii iubirii de Dumnezeu pe pământ, precum ei sunt în cer fiii iubirii Mele. Amin.

Pace vouă, fiilor! Vreau mereu să le grăiesc cu voi pe toate cele din Mine. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

30-06/13-07-2007